



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: VLNA.cz s.r.o, IČO: 27271099,
sídlem Palackého 5599, 434 01 Chomutov,
zastoupený Mgr. Ing. Vlastimilem Němcem, advokátem,
sídlem Kadaňská 3550, 430 03 Chomutov,

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2015, č. j. 34876/15/5100-31461-701942,

t a k t o :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d ň ě n í :

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2015, č. j. 34876/15/5100-31461-701942, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 13. 3. 2015, č. j. 635122/15/2504-70461-501599, tak, že ve výroku rozhodnutí správce daně byl počátek původního textu nahrazen textem: „*Shora uvedený správce daně podle ust. 106 odst. 1 písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů*“, v ostatním zůstal výrok napadeného rozhodnutí správce daně beze změny. Správce daně svým rozhodnutím č. j. 635122/15/2504-70461-501599 podle § 106 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), zastavil řízení zahájené daňovým přiznáním

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k dani z převodu nemovitostí zaevidovaným dne 6. 3. 2015 pod č. j. 605843/15/2504-70461-501599. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud zrušil rozhodnutí správce daně a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že vložil ve prospěch nově založené společnosti VLNA REALITY s.r.o. na splacení vkladu do základního kapitálu nepeněžitý vklad, a to nemovitosti zapsané na listu vlastnictví č. „X“ v katastrálním území Chomutov II. Na základě prohlášení správce vkladu ze dne 18. 12. 2013 byl nepeněžitý vklad splacen. Následně došlo ke vzniku společnosti VLNA REALITY s.r.o. a vkladu vlastnických práv k nemovitostem ve prospěch nově vzniklé obchodní korporace k datu 17. 3. 2014. Nesouhlasil se správními orgány v tom, že rozhodující pro vznik daňové povinnosti pro daň z nabytí nemovitých věcí je okamžik, kdy nastaly právní účinky vkladu práva do katastru nemovitostí, neboť na věc je nutno aplikovat zákon č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „zákon o trojdani“), a to podle § 57 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění účinném do 31. 10. 2016 (dále jen „zákonné opatření“). Dále upozornil na to, že v § 779 odst. 1 a 2 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obchodních korporacích“) je jednoznačně vtělen zákaz retroaktivity, a proto je nezbytné na věc aplikovat zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obchodní zákoník“), a zákon o trojdani, neboť společnost byla založena notářským zápisem ke dni 18. 12. 2013. Poukázal přitom na § 59 a § 60 obchodního zákoníku, podle něhož předáním prohlášení společníka společnosti spolu s předáním nemovitostí správcí vkladu je nepeněžitý vklad splacen a rejstříkový soud může rozhodnout o vzniku společnosti. Poplatníkem je pak převodce, v dané věci se jedná o vkladatele nemovitosti jako vkladu do základního kapitálu, jímž je žalobce, který podal daňové přiznání k dani z převodu nemovitostí dne 6. 3. 2015 zcela po právu; k tomu citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2005, č. j. 7 Afs 20/2004-48, všechna zde uváděná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz.
3. Žalobce byl přesvědčen, že správce daně správně vztáhl vznik daňové povinnosti ke dni 17. 3. 2014, tj. vkladu vlastnických práv do katastru nemovitostí, avšak s ohledem na zahájení procesu zakládání obchodní společnosti za účinnosti zákona o trojdani byl daňový subjekt dle § 20 odst. 6 písm. d) uvedeného zákona osvobozen od placení daně z nemovitostí, neboť ke vkladu nemovitostí do základního kapitálu a jeho splacení došlo ke dni 18. 12. 2013; to je rozhodné datum pro vznik nároku na osvobození od teprve v budoucnu vzniklé (vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí) daňové povinnosti, od které měl být daňový subjekt osvobozen. Uvedl, že vklad nemovitostí do základního kapitálu obchodní společnosti je osvobozen za splnění třech podmínek, a to že vklad se děje podle zvláštního zákona, vklad musí být vložen do základního kapitálu a že nabyvatel musí mít formu obchodní společnosti vytvářející základní kapitál; tyto podmínky byly v dané věci splněny ke dni 18. 12. 2013. Poukázal na to, že okamžik, kdy dochází ke splacení vkladu, je významný pro posouzení, zda vkladatel splnil řádně a včas svůj závazek splatit vklad. Okamžik, kdy byl návrh na vklad vlastnického práva podán u příslušného Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

katastrálního úřadu, je pouze rozhodný pro počátek běhu lhůty k podání daňového přiznání; k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2014, č. j. 8 Afs 52/2013-24. Uzavřel, že správní orgány pochybily, neboť za právního stavu, kdy byl vklad nemovitostí do základního kapitálu nově zakládající společnosti vložen, má vkládající subjekt nárok na osvobození od daně z převodu nemovitostí ke dni zápisu vlastnických práv do katastru nemovitostí, pokud tento subjekt drží podíl na této obchodní společnosti déle než 5 let od vkladu nemovitostí do katastru nemovitostí.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Popsal průběh správního řízení a k věci uvedl, že z § 60 odst. 1 obchodního zákoníku je nepochybné, že v dané věci má vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí konstitutivní charakter. K přechodu vlastnického práva na společnost VLNA REALITY s.r.o. došlo dne 17. 3. 2014. Podle § 3 daňového řádu vzniká daňová povinnost okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající. Tímto okamžikem je právě úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, k němuž došlo zápisem vlastnického práva do katastru nemovitostí dne 17. 3. 2014, tj. za účinnosti zákonného opatření. Žalovaný byl proto toho názoru, že na věc žalobce je nutné vztáhnout právní úpravu zmíněného zákonného opatření, nikoli zákon o trojdani. Žalovaný setrval na tom, že v dané věci je poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí nabyvatel vlastnického práva k nemovité věci, tj. společnost VLNA REALITY s.r.o., nikoli žalobce. Z důvodu, že žalobce není poplatníkem daně, bylo nutné řízení zahájené podáním žalobce zastavit. Toto učinil již správce daně, když řízení zastavil dle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu, nicméně žalovaný se neztotožnil se samotným důvodem, pro který bylo řízení zastaveno, a proto jej žalovaný v odvolacím řízení změnil na důvod dle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce a žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

7. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Dne 9. 2. 2015 byl správci daně doručen katastrálním úřadem stejnopis notářského zápisu JUDr. PhDr. J. M., notáře v Chomutově, ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. NZ 507/2013, jehož přílohou je i prohlášení splacení nepeněžitého vkladu zakladatele společnosti ze dne 18. 12. 2013. Výzvou ze dne 4. 3. 2015 byla společnost VLNA REALITY s.r.o. vyzvána k podání daňového přiznání k dani z nabytí nemovitých věcí v náhradní lhůtě 15 dnů; tato výzva byla uvedené společnosti doručena dne 4. 3. 2015. Dne 6. 3. 2015 podal žalobce daňové přiznání k dani z převodu nemovitostí, přičemž podle přílohy č. 1 byla nabyvatelem nemovitostí společnost VLNA REALITY s.r.o. a zjištěná cena převáděných nemovitostí byla 7 672 000 Kč. Následně správce daně dne 13. 3. 2015 vydal rozhodnutí č. j. 635122/15/2504-70461-501599, kterým podle § 106 odst. 1 písm. b) daňového řádu zastavil řízení zahájené daňovým přiznáním k dani z převodu nemovitostí zaevidovaným dne 6. 3. 2015 pod č. j. 605843/15/2504-70461-501599. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 10. 4. 2015 odvolání. O odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 24. 7. 2015.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud předně konstatuje, že v souzené věci podal žalobce daňové přiznání k dani z převodu nemovitostí, neboť byl přesvědčen o tom, že byl poplatníkem této daně. Žalovaný řízení zastavil dle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu s odůvodněním, že žalobce nebyl daňovým subjektem. Přestože se v případě rozhodnutí o zastavení řízení jedná o procesní rozhodnutí, je soud toho názoru, že jde o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s, neboť se dotýká subjektivních práv žalobce. Rozhodnutí žalovaného tedy podléhá přezkumu ve správním soudnictví.
10. Stěžejní otázkou, kterou učinil žalobce předmětem řízení, je okamžik vzniku daňové povinnosti u daně z nabytí nemovitých věcí, resp. daně z převodu nemovitostí tedy zda se na projednávanou věc vztahuje úprava zákona o trojdani nebo zákonné opatření. Mezi účastníky není sporné, že ke vkladu nemovitostí do základního kapitálu obchodní společnosti VLNA REALITY s.r.o. a splnění vkladové povinnosti žalobce došlo předáním prohlášení správci dne 18. 12. 2013 a že zápis vlastnického práva k předmětným nemovitostem ve prospěch společnosti VLNA REALITY s.r.o. byl proveden s právními účinky ke dni 17. 3. 2014.
11. Podle § 3 daňového řádu *daňová povinnost vzniká okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající.*
12. Podle § 1 odst. 1 zákonného opatření *poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí je*
a) *převodce vlastnického práva k nemovité věci, jde-li o nabytí vlastnického práva koupí nebo směnou a převodce a nabyvatel se v kupní nebo směnné smlouvě nedohodnou, že poplatníkem je nabyvatel,*
b) *nabyvatel vlastnického práva k nemovité věci v ostatních případech.*
13. Podle § 2 odst. 1 téhož předpisu *je předmětem daně z nabytí nemovitých věcí úplatné nabytí vlastnického práva k nemovité věci, která je a) pozemkem, stavbou, částí inženýrské sítě nebo*
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jednotkou nacházejícími se na území České republiky, b) právem stavby, jímž zatížený pozemek se nachází na území České republiky, nebo c) spoluvlastnickým podílem na nemovité věci uvedené v písmenech a) nebo b).

14. Určení okamžiku vzniku daňové povinnosti u daně z převodu nemovitostí při převodu či přechodu vlastnického práva k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí nečinilo za účinnosti zákona o trojdani v praxi správních orgánů i správních soudů problémy a podle názoru soudu tato otázka nezpůsobuje problémy ani za účinnosti zákonného opatření.
15. V této souvislosti soud zdůrazňuje, že Nejvyšší správní soud setrvale judikuje, že změna právní úpravy zpravidla nevylučuje použitelnost judikatury k předchozí právní úpravě, zejména pokud je obdobná, nebo zachovává shodný smysl a účel (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2012, č. j. 2 Ans 15/2012-22). Tak je tomu i v posuzovaném případě. V rozsudku ze dne 3. 2. 2005, č. j. 2 Afs 94/2004-50, se Nejvyšší správní soud vyjádřil ke vzniku daňové povinnosti k dani z převodu nemovitostí podle zákona o trojdani: *„Podle § 9 odst. 1 písm. a) věty první zákona č. 357/1992 Sb., ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného správního rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), který se užije na posuzovaný případ, je předmětem daně z převodu nemovitostí úplatný převod nebo přechod vlastnictví k nemovitostem. Podle odst. 2 téhož paragrafu pak platí, že předmětem daně z převodu nemovitostí je rovněž úplatný převod vlastnictví k nemovitostem v případech, kdy dojde následně k odstoupení od smlouvy a smlouva se tímto od počátku ruší. Z uvedených ustanovení zákona č. 357/1992 Sb. jasně vyplývá, že předmětem daně je zde dokonaný a právně perfektní převod nebo přechod vlastnického práva k nemovitosti; jinými slovy, povinnost platit daň z převodu nemovitostí nastane jen tehdy, převede-li se nebo přejde-li skutečně vlastnické právo k nemovitosti z jedné osoby na druhou. ... Zákon č. 357/1992 Sb. neobsahuje samostatnou úpravu posuzování přechodu vlastnického práva k nemovitostem pro účely daně z převodu nemovitostí, takže nutno mít za to, že i zde platí pro posuzování této otázky předpisy práva občanského. V první řadě je použitelné ustanovení § 133 odst. 2 občanského zákoníku, podle něhož převádí-li se nemovitá věc na základě smlouvy, nabývá se vlastnictví vkladem do katastru nemovitostí podle zvláštních předpisů, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. ... Nedojde-li ve skutečnosti k převodu vlastnictví k nemovitosti, nemohou být splněny ani předpoklady pro vznik povinnosti platit daň z převodu nemovitostí, neboť ty zákon č. 357/1992 Sb. ve svém § 9 odst. 1 písm. a) větě první váže - jak již shora uvedeno - na skutečnost úplatného převodu nebo přechodu vlastnictví“* (důraz doplněn soudem).
16. Okamžik vzniku daňové povinnosti u daně z nabytí nemovitých věcí se přijetím zákonného opatření nijak nezměnil. I za účinnosti uvedeného zákonného opatření je rozhodující, kdy u nemovitostí evidovaných v katastru nemovitostí nastaly účinky vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí, což je projevem intabulačního principu. Zákonné opatření – stejně jako tomu bylo u zákona o trojdani - neobsahuje samostatnou úpravu převodu vlastnického práva pro účely daně z nabytí nemovitých věcí, a proto je třeba v této otázce vycházet z předpisů práva občanského, tedy z § 133 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013, nebo po 1. 1. 2014 z § 1105 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“). Podle § 1105 občanského zákoníku platí, že *převede-li se vlastnické právo k nemovité věci zapsané ve veřejném seznamu, nabývá se věc do vlastnictví zápisem do takového seznamu*. Nabytí nemovitosti evidované v katastru nemovitostí je tedy dle občanského zákoníku stejně jako Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

za předchozí právní úpravy dvoufázové, kdy právotvornou skutečností je vklad do katastru nemovitostí. Věcněprávní účinky nabytí práva i jeho plná ochrana nastanou v též okamžik, tedy vkladem (ovšem vkladem se zpětnou účinností, neboť jeho účinky nastávají ke dni podání návrhu na vklad). Soud shrnuje, že pro účely daňového řízení v souvislosti s převodem vlastnických práv k nemovitým věcem evidovaným v katastru nemovitostí je rozhodující okamžik vzniku účinků vkladu práva do katastru nemovitostí. Dnem právních účinků vkladu vlastnického práva je vymezen okamžik, kdy nastala skutečnost, která je předmětem daně, a současně i okamžik vzniku daňové povinnosti (srov. § 3 daňového řádu). K tomuto dni je nutno posuzovat základní prvky daňověprávního vztahu, tj. subjekt daně, předmět daně, základ daně, sazbu daně a například i žalobcem zmiňované osvobození od daně.

17. Jestliže v projednávané věci byl vklad vlastnického práva proveden s právními účinky ke dni 17. 3. 2014, a tímto dnem se tedy společnost VLNA REALITY s.r.o. stala vlastníkem předmětných nemovitostí, použije se pro vznik daňové povinnosti, jakož i určení poplatníka daně z nabytí nemovitých věcí úprava obsažená v zákonném opatření. Daňová povinnost v posuzovaném případě tedy vznikla za účinnosti zákonného opatření, a proto není možné na danou věc aplikovat přechodné ustanovení obsažené v § 57 zákonného opatření, které upravuje použitelnost zákona o trojdani na daňové povinnosti vzniklé před účinností zákonného opatření.
18. Pro posuzovaný případ je pak zcela nerozhodné, kdy žalobce předal správci vkladu dotčené nemovitosti a kdy splnil svou vkladovou povinnost, neboť splacení vkladu je významné pro závazkový právní vztah mezi vkladatelem (budoucím společníkem) a vznikající společností. Závazkové právní vztahy se řadí mezi relativní právní vztahy, ve kterých práva a povinnosti stran působí pouze vůči sobě navzájem, nikoli vůči třetím osobám. Ke stejným závěrům ostatně dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 4. 2014, č. j. 8 Afs 52/2013-24, na který žalobce odkazoval. Ve zmíněném rozsudku Nejvyšší správní soud vyčerpávajícím způsobem vysvětlil rozdíl mezi účinky splnění vkladové povinnosti společníka a otázkou nabytí vlastnictví k nemovitosti kapitálovou společností ve vztahu k daňové povinnosti u daně z převodu nemovitostí: *„Pro určení, kdy vkladatel splní svůj závazek poskytnout majetkové plnění do základního kapitálu vznikající společnosti, obchodní zákoník používá termín „splacení vkladu“. Vklad nemovitosti je splacen odevzdáním písemného prohlášení vkladatele správci vkladu, vlastnické právo k nemovitosti však společnost nabývá až vkladem vlastnického práva do katastru nemovitostí. Titulem pro vklad do katastru je právě prohlášení vkladatele (srov. § 60 odst. 1 a odst. 2 obchodního zákoníku). Obchodní zákoník upravuje také případ, kdy je nepeněžitý nemovitý vklad sice splacen, ale majetkové právo na společnost nepřejde. V takovém případě je společník, který se k poskytnutí vkladu zavázal, povinen zaplatit hodnotu nepeněžitého vkladu v penězích a společnost je povinna vrátit nepeněžitý vklad, ledaže by jej byla povinna vrátit oprávněné osobě (srov. § 60 odst. 2 věta druhá a třetí ve spojení s § 59 odst. 2 větou čtvrtou obchodního zákoníku). Splacení vkladu proto nelze spojovat s nabytím vlastnického práva k nemovitosti. Splacení vkladu je významné pro závazkový právní vztah mezi vkladatelem – budoucím společníkem a vznikající společností. Závazkové právní vztahy se řadí mezi relativní právní vztahy, ve kterých práva a povinnosti stran působí pouze vůči sobě navzájem, nikoli vůči třetím stranám. Obsahem závazkového vztahu je závazek vkladatele vložit majetek do společnosti, kterému odpovídá závazek společnosti přiznat vkladateli status společníka. Svůj závazek vkladatel splní splacením vkladu (za podmínky, že na společnost přejde po jejím vzniku i vlastnické právo k věci), společnost svůj*
Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

*závazek splní v závislosti na právní formě (např. akciová společnost jej splní předáním akcií společníkovi – akcionáři). Okamžik, kdy dochází ke splacení vkladu, je významný pro posouzení, zda vkladatel splnil řádně a včas svůj závazek splatit vklad. Nepostačuje však k tomu, aby společnost nabyla vlastnické právo k nemovitosti. Převod vlastnického práva k nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí nastane až po vkladu vlastnického práva nového nabyvatele do katastru nemovitostí, což je projevem tzv. intabulačního principu (srov. § 133 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, dále jen „občanský zákoník“). **Až v tomto okamžiku se vlastníkem převáděné věci stane nový nabyvatel a vznikne povinnost k dani z převodu nemovitosti**“ (důraz doplnil zdejší soud).*

19. Závěry Nejvyššího správního soudu obsažené v citovaném rozsudku jsou přiléhavé na projednávanou věc i při změně zákonné úpravy, neboť i zákonné opatření při vzniku daňové povinnosti vychází z intabulačního principu. Rovněž z tohoto rozsudku jednoznačně plyne závěr, že povinnost k dani z nabytí nemovitých věcí vzniká až po vkladu vlastnického práva nového nabyvatele do katastru nemovitostí. Není tak správný závěr žalobce, který ve vztahu k citovanému rozsudku učinil v žalobě, a to že okamžik, kdy byl návrh na vklad vlastnického práva podán u příslušného katastrálního úřadu, je pouze rozhodný pro počátek běhu lhůty k podání daňového přiznání. V uvedeném rozsudku, jakož i v rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j. 7 Afs 20/2004-48, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že pětiletá lhůta, uvedená v § 20 odst. 6 písm. d) zákona o trojdani, počíná běžet dnem, kdy společnost nabyla vlastnické právo k nemovitosti, která je nepeněžitým vkladem do společnosti; nedošlo-li účinně k převodu vlastnického práva k nemovitosti jeho vkladem do katastru nemovitostí ve prospěch obchodní společnosti, není dána opora pro vyměření a placení daně z převodu nemovitostí ani pro uplatnění osvobození od této daně.
20. Soud shrnuje, že daňová povinnost k dani z nabytí nemovitých věcí v posuzované věci vznikla vkladem vlastnického práva do katastru nemovitostí k dotčeným nemovitostem ve prospěch společnosti VLNA REALITY s.r.o. zpětně ke dni podání návrhu na vklad, tedy ke dni 17. 3. 2014, tj. za účinnosti zákonného opatření.
21. Za takové situace se musel soud zabývat tím, kdo byl poplatníkem této daně. Jelikož v dané věci nedocházelo k převodu vlastnického práva kupní či směnnou smlouvou [srov. § 1 odst. 1 písm. a) zákonného opatření], je nutno vycházet z § 1 odst. 1 písm. b) zákonného opatření, které jako poplatníka daně určuje nabyvatele vlastnického práva k nemovité věci v ostatních případech. Jestliže tedy nabyvatelem nemovitostí byla společnost VLNA REALITY s.r.o., je dle zákonného opatření poplatníkem daně; daňovým subjektem tedy není v projednávané věci žalobce. Závěr správních orgánů o tom, kdo je poplatníkem daně, byl proto správný.
22. Zbývalo proto posoudit otázku, zda řízení bylo správně zastaveno dle § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu. Podle tohoto ustanovení platí, že *správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže nelze v řízení pokračovat z důvodů, které stanoví zákon*. Jak již bylo shora odůvodněno, žalobce není, jak se mylně domníval, poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí, a tedy daňovým subjektem, a proto žalovaný postupoval v souladu s daňovým řádem, pokud řízení v projednávané věci zastavil z důvodu obsaženého v § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu. Rovněž komentářová literatura, kterou žalovaný ostatně citoval ve svém vyjádření k žalobě, dovozuje důvod zastavení řízení podle tohoto ustanovení daňového řádu. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

řádu v případě, že navrhovatel není daňovým subjektem, neboť daňový řád *výslovně nepřevzal jako důvod pro zastavení řízení zjištění, že navrhovatel není podle zvláštních předpisů daňovým subjektem* [srov. § 27 odst. 1 písm. c) zák. o správě daní a poplatků]. Lze dovodit, že k zastavení řízení dojde i podle nové úpravy proto, že v řízení nelze pokračovat z důvodů, které stanoví zákon. Zákonným důvodem zde bude skutečnost, že osoba, s níž bylo řízení zahájeno a vedeno správcem daně v domněnku, že je daňovým subjektem, jím není pro absenci hmotněprávních podmínek (srov. Baxa, J. a kol. *Daňový řád: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2011 – komentář k § 106).

23. Lze tedy shrnout, že žalovaný správně zastavil řízení v souladu s § 106 odst. 1 písm. e) daňového řádu, neboť žalobce nebyl poplatníkem daně z nabytí nemovitých věcí. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 30. ledna 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)